

בשנה השלישית הגיע שוב לחסות בצל הקודש, ולעת כניסה השבת עמד אצלם מן הדגים שהכינו לכבוד יום השבת כמנהג אבוח'ק זי"ע, והיה דרכו לחלק לבניו חתיכות מן הדג (עי' חלק המנהגים עמוד קכ"ז העלה ס"ט), וקרא לו לעמוד על ידו ונתן לו גם כן מן הדג באומרו שהוא קרוב משפחתו וחשוב אצלו כמו אחד מיו"ח, ופתח ואמר: "בזמירות של ליל שב"ק אומרים, והסר מני ומכל בני ביתי ומכל עmr בית ישראל כל מני חולין וכל מני מדונה וכל מני דלות ועניות ואביזנות, ותן בנו יציר טוב לעבדך באמת ביראה ואהבה, ולכארה יש להבין סמכות הבקשות, הסרת חולין ועניות וכו' ולבתר מכן ותן בנו יציר טוב לעבדך באמת ביראה ואהבה וכו'".

ואפשר לומר כי זה קאי על בחורי ישראל הרוצים להשתחרר משלחת בצבא הגויים, ויש שמחמתן אין פוגעים בגופם במומים שונים על מנת שלא יוכשרו לעמוד בשדה הקרב למלחמה, ואחרים משחדים את הפקידים והרופאים בסכומים עצומים, אמנים זה איינו מועל כশנופלים לידי "קאמיסיע" שנשנהם לבני ישראל גוברת על תאות הממון שביהם ולאינם לוקחים לשם אופן, על כן העצה היוזча לקבל על מלכות שמים, וכבר אמר רבי נחוניא בן הקנה (אבות פ"ג מ"ז) כל המקבל עליו על תורה מעבירין ממנו על מלכות, וממילא ינצלו מעבודת הצבא. וכן וזה מבקשים והסר מני וכו' כל מני חולין וכל מני מדונה, שלא יצטרכו לבוא לידי חולין ופגיעה בגוף על מנת להיפטר מצבא העכו"ם, וכל מני דלות ועניות ואביזנות, שלא יצטרכו להפסיד ממונם להטוט לב המלכות ושרים עליו לטובה, והעצה היוזча היא לבלי יצטרך לכך, ותן בנו יציר טוב לעבדך באמת ביראה ואהבה, שיעזר השם יתרוך על דבר כבוד שמו שיוכל לקבל עליו על תורה ויראת שמים לעבדו בלבב שלם, ואז ינצל מעול הגויים בלי חולין ועניות בדברי רבי נחוניא בן הקנה". וסיים ריבינו וברכו מברכות פיו, שזכות אבותינו ה'ק' זי"ע יגן בעדרו שלא יאונה לו כל רע ולא יקחווה לעבודת הצבא.

ואכן למרות שמעטם הצליחו לצאת מתחת ידם בשלום, ורובם כולם נלקחו לצבא, ואף ידידי הזהירוה לבליין, מכל מקום בטח בברכתו של אותו צדיק, וטען בפניהם שהוא חלש ואין כשר לעבודת צבא, ובדרך נס שחררוו למגاري.

סיפור ב"ק מרן אדרמור שליט"א שזוקינו ב"ק מרן אדרמור מהר"ש זוק"ל סיפור בשם אבי ב"ק מרן אדרמור הקדושת ציון זוק"ל:

בעת שנסע הרה"ק רבי יעקב שמשון משפטוווקא זי"ע לקבץ מעות לעניין ארץ ישראל, נודמן לו פעם אחת להיות אצל הנאון מוה"ר יום טוב אלגאוי זצ"ל ושבת שם בשבת קודש. ובليل שבת היו מנהחים לפניו שתי חלות גדולות. והרב

משפטיווקא לא ידע מה יעשו עם חלות גדולות כאלה. לאחר הקידוש ציוה אותו מהרי"ט אלגאי שיבצע על הchlה הזאת, והביאו לפניהם שני קערות גדולות עם דגימות, ואכל הרי"ט אלגאי הכל וגם הchlה הגדולה. והרה"ק משפטיווקא היה אוכל קצת כדרך העולם, כי היה שם דגימות בשבייל עשרה אנשים. שאלו מהרי"ט אלגאי בלשון הקודש "מפני מה אין אתם אוכלים", והשיב שאין ביכולתו לאכול הרבה. אמר לו מהרי"ט אלגאי "באכילתכם בן עבודתכם" ר'בד. וכן היה בכל המנות שננתנו לפניהם במדה גדולה, ומהרי"ט אלגאי אכל הכל, והרה"ק משפטיווקא לא היה יכול לאכול כי אם מעט מזעריר, ובכל פעם שאל אותו מהרי"ט אלגאי "מפני מה אין אתם אוכלים", והשיב שאינו יכול, ואמר לו מהרי"ט אלגאי "באכילתכם בן עבודתכם" ר'בד, והרה"ק משפטיווקא לא הבין כוונתו אל מה יסובבו דבריו.

אחר ברכת המזון הגביהו אותו ב' אנשים תחת זרועותיו אחד מימינו ואחד משמאלו, והוליכוו אצל עמוד, ועמד כך כל הלילה ועסק בתורה"ק אצל העמוד. והרב משפטיווקא הלך לנוח מעט מן העבודה, ונכשעמד ממיטתו באהה שעדרין עומד מהרי"ט אלגאי אצל העמוד ולומד. אז נתודע לו כוונת דבריו מהרי"ט אלגאי "באכילתכם בן עבודתכם", כי הרי"ט אכל סעודתו בכוננות עליאות, שבאכילתחו היהת הינה ללימוד התורה רבי.

ר'בד. כי מrown אדמור מהר"ש זוק"ל סייר בשם אביו כי מrown אדמור הקדשות ציון זוק"ל, שהרה"ק האלקרי הרב ר' אלימלך ז"ע בעית שסעד סעודת בלילה והניחו לפניו להם גדול וגמ קערה גדולה של מאכלים, אכל מהם הרב ר' אלימלך ז"ע בקדושה ובטהרה וגמר רובו ושיר מקצתנו, ופתח ואמר לתלמידיו "אל תלמדו ממנה לאכול כל כך מעט, אלא תראו לאכול הכל ובזה תוסיפו בכם כה ואומץ לעבודת השם יתברך, וגם כדי ליתן זכות לעוז פרוסת להם שתהייה לה עלייה על ידי שתסייע האדם לעבודתו יתברך שם, ואני שלא אבלתי אלא המיעט הזה הוא מלחמת שבימי נוערי התענית הרבה תעניתים וסגולתי את עצמי ביותר, ועל כן תשש בחו ואיני יכול לאכול הרבה, אבל אתם תראו לאכול כל מה שיש בכחכם".

ר'כה. פעם בסעודת מלחה מלכה חילק כי מrown אדמור שליט"א שירויים מקוג"ל להבחורי חמד תלמידי ישובתנו ה'ק' שעמלו להחדש יהדות תורה בחיכל המתוכבתא, וסייר ריבינו שליט"א סייפור זה ואמר, ששפיר יש ליתן לאכול לאלו שעוסקין בחודשין דאוריותא, זהא "באכילתכם בן עבודתכם".

ר'כו. מעשה זה נמצא גם בכתביו אחד מתלמידיו כי מrown אדמור הקדשות ציון זוק"ל, ושם כתוב כאמור, "ביום ב' פרשת אמר שנת הנ"ל (תרה"צ) אמר הרב שליט"א בשם רב בצלאל (בערנשטיין) זצ"ל והיה דין בירושלים" וכו'. וראה אודהתי להלן בעמוד תשס"ז, ולעיל בפרק "סדר הבדלה" עמוד תשס"ג.